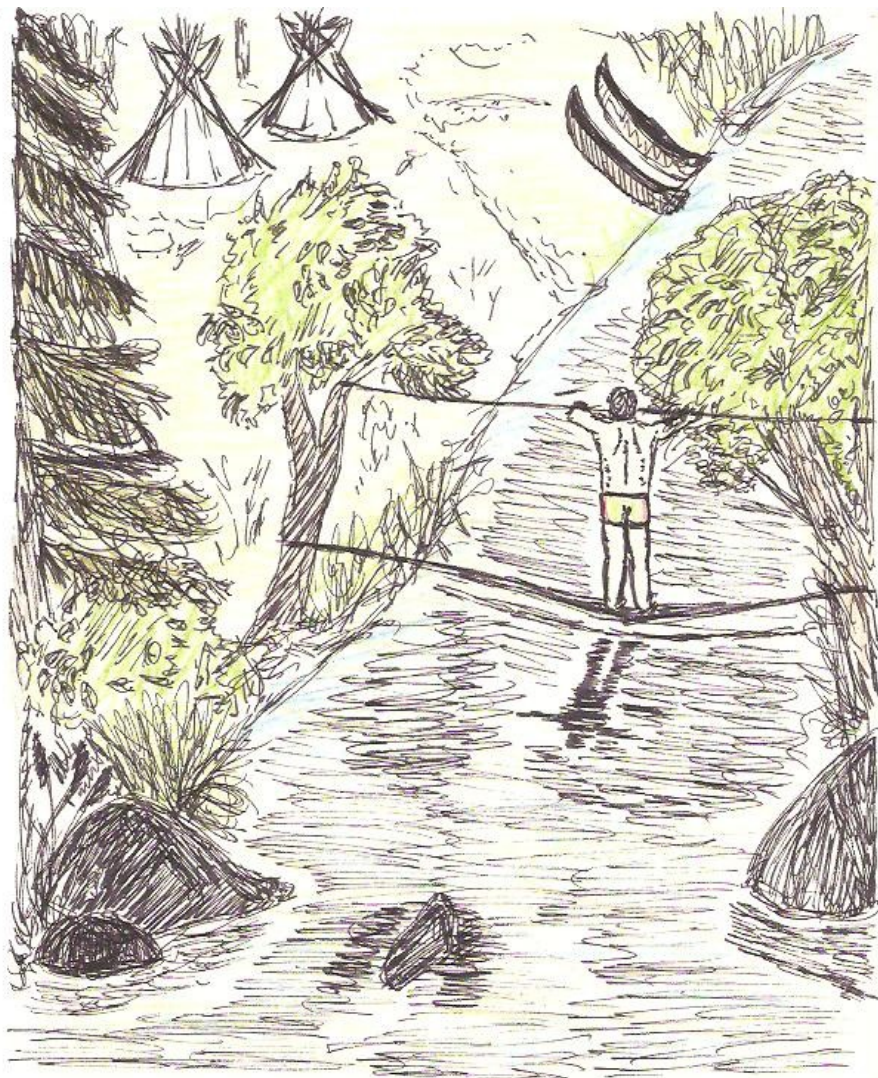

SEM-TAM 2

Květen – Červen 2008

Úvodní slovo.

Milí čtenáři. Čas tak hrozně letí, a už je tu druhé číslo Sem-Tamu. Máme tu červen, řada akcí za námi. Ale zase naopak řada akcí před námi. Ani v tomto čísle nebudete ochuzeni o zajímavé články, reportáže, pozvánky a kresby.

Poprvé se vám představí náš ústřední kreslív Stanislav Čaban-Wapi a ukáže co umí.

Snad se vám časopis líbí a přečtete si i další čísla. Již jsou i spuštěny nové internetové stránky časopisu-podívejte se!

Cena časopisu pokrývá pouze náklady na jeho rozmnožování - kopírování, nic nejde „do kapes“ redaktorů, jak by si někdo mohl myslet. Bohužel cena už asi nižší nebude, ale i tak je celkem přijatelná, když porovnáte ceny s jinými časopisy. Rovněž s poštovním nelze nijak pohnout - tarify pošty bohužel nezměníme.

I přesto doufáme že se vám bude Sem-Tam líbit a najdete tam to, co vás zajímá.

Pokud by měl někdo zájem přispět svým článkem do tohoto časopisu, klidně ho může poslat na redakční email.

Pěkné počtení vám přeje

Martin Věteši-Sova.

Časopis SEM-TAM (časopis Severomoravské pobočky SPJF). Toto čí vyšlo: 15. 6. 2008. E-mail: sem-tam@seznam.cz. Web: www.sem-tam.sblog.cz. Redakční rada: Martin Veteši-Sova (texty, grafika), Dominik Macek-Bohr (texty, grafika), Robert Folwarczny - Kosťa (texty a grafika). Kresbami přispívá: Stanislav Čaban - Wapi. Jazyková úprava: neprošlo jazykovou úpravou.

Klub Mladé stromy se představuje...

..... ve fotkách.

Ryba, Bombička,
Martin, Pepix

Ryba, Pepix,
Bombička,
Krč

Robert Folwarczny - Kosta

Ivančena 2008

Je tomu více jak 60 let co se k této mohyle, která stojí 4 km pod Lysou horou, sjíždějí skauti a trempové aby si připomněli skauty umučené v polském Těšíně.

I tento rok se k Ivančeně sjeli v sobotu 26. 4. skauti a v neděli 27. 4. trempové.

Já a Martin-Sova jsme se domluvili že na Ivančenu tedy pojedeme a to v sobotu na „Skautskou Ivančenu“. Počasí nám tedy přálo. Nepršelo a my mohli po šesté hodině vyjet z Havířova přes O. Kunčice do Frýdlantu nad Ostravicí.

Cesta vlakem proběhla v pohodě. Moc lidíček ještě nejelo a tak si bylo kde sednout. V motoráku do Frýdlantu jsme akorát ze známých potkali Dáblíka (šéfredaktora časopisu Tramp, který už nevychází).

Autobusem z Frýdlantu na Borovou se nám nevyplatilo jet, jel skoro za hodinu a tak jsme šli pěšky. Cesta ubíhala rychle. Naše cesta vedla na Borovou. A ejhle koho nevidíme: Mexičana. Takže proběhla menší pauza kde jsme prohodili pár slov.

Nic se nedalo dělat, ale po menší pauze naše další

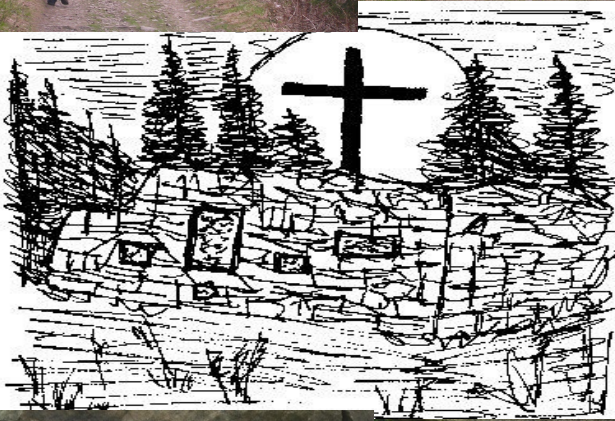

část cesty vedla přímo na Ivančenu. Začalo svítit slunce a tak vše vypadalo na pěkný den. Cesta vedla samozřejmě do kopečka. No pěkně se každý z nás zpotil,

ale došli jsme zdárně na Ivančenu, kde bylo pár stánků s různými upomínkovými předměty apod. Na řadu přišlo prohlížení mohyly a focení a jelikož jsme neměli moc času tak po půl hodině naše další cesta vedla zpět na nádraží. Cestou zpátky nás míjelo plno dětí a dospělých, kteří šli na Ivančenu na dvanáctou hodinu. Další pauza byla zase na Borové, kde jsme měli větší čas i promluvit si s Mexičanem. No ale vše končí, po necelé půlhodině rychle na vlak. Tento den pro nás skončil, ale byl vydařený.

Napsal: Košťá; foto : Sova a Košťá

Nová soutěž Sem-Tamu!!!

Říkali jste si že našemu časopisu chybí nějaká soutěž, chcete něco vyhrát? Tak jste se dočkali!

Již od dalšího čísla bude vždy v každém čísle vycházet zadání soutěže, až do konce roku.

Průběžné pořadí budeme pro inspiraci uvádět zde v časopise i na webových stránkách.

A v čem že bude soutěž spočívat? Bude to velice jednoduché. Vždy zadáme patnáct otázek. Vaším úkolem bude napsat nám odpovědi na ně-je na vás, jak je zjistíte, zda to budete vědět, vyhledáte si to nebo se třeba zeptáte.

Odpovědi posílejte na email sem-tam@seznam.cz.

Odpovědi nejsou časově omezeny, to kdyby někdo začal odebírat časopis až později, ať může soutěžit zpětně.

Prosíme, do emailů napište jak jméno a příjmení, tak o které kolo otázek se jedná.

Soutěžit se bude o drobné ceny. Tak s chutí do soutěže začínáme už v příštím čísle!!!!

Sova

Kam u nás v regionu? Navštivte prales Mionší

Prales Mionší patří k nejznámějším rezervacím v Moravskoslezských Beskydech a svou rozlohou k největším pralesům v České republice. Nachází se na hřebeni a přilehlých příkrých svazích vrcholů Úplaz (949,6 m) a Velká Polana (893 m) exponovaných k východu a západu, s lesními loukami, pramenisky a v jihovýchodní části i drobnými skalkami.

Přívlastek "**prales**" si Mionší vysloužilo díky mimořádné zachovalosti lesních porostů, jedná se o největší komplex přirozeného jedlobukového lesa na území ČR. Je domovem medvěda, černého čápa, puštika bělavého a řady dalších druhů živočichů. Patří také mezi nejvýznamnější mykologické lokality u nás.

V minulosti bylo možné navštívit prales Mionší s průvodcem po zřízené naučné stezce. Těmito návštěvami však prales značně utrpěl, a tak od 1. ledna 1989 byla tato stezka z důvodu zachování nerušeného přírodního prostředí pro rozmnožování a úkryt řady vzácných druhů živočichů pro veřejnost uzavřena. V roce 2005 zřídila Správa CHKO Beskydy novou okružní naučnou stezku (NS Mionší) s celkovou délkou 7 km a převýšením 330 m. Tato nová naučná stezka však neprochází přes NPR, pouze na krátkém úseku vede ochranným pásmem podél hranice rezervace. Naučná stezka je určena pouze pro pěší, na desíti zastávkách seznamuje návštěvníky s pralesem Mionší, jeho přírodou i historií, otevřena je sezónně od **1. června do 15. září**. Vstup do NPR Mionší je i nadále **přísně zakázán**, Správa NPR Vám děkuje, že respektujete toto ustanovení.

První územní ochrana pralesa Mionší se datuje již od roku 1922. Úředně byla částečná rezervace „**Polesí Dolní Lomná**“ zřízena Výnosem ministerstva školství a národní osvěty čj. 143.547, o ochraně přírodních památek ze dne 31. 12. 1933 na ploše 95,05 ha. Předmětem ochrany byly pralesovité porosty buku, jedle, smrku a javoru ve stáří od 130 do 270 let. Původ názvu lze nejspíše chápat jako nářeční protějšek českého „menší“, tedy menší mezi ostatními lesy. Odbyt dříví z tohoto značně odlehlého polesí byl špatný, a to nám dnes vysvětluje, proč se prales Mionší uchránil před ničivou těžbou dřeva. Jako součást těšínského panství střídal prales Mionší často své vlastníky. V roce 1895 se stal majitelem celé oblasti, k níž les náležel, **Bedřich Habsburský**, známý zde více pod přízviskem „markýz Gero“. V roce 1904 si nechal arcivévoda vystavět v krásném prostředí loveckou chatu, v níž trávil volné chvíle při lovech tetřevů a jelenů, na které se vydával koňmo po úzké lesní cestě.

Leží v nadmořské výšce 720 až 950 m, asi 9 km jihozápadně od Jablunkova mezi obcemi **Dolní a Horní Lomná**, asi 1 km východně od středu obce Horní Lomná. Celková výměra pralesa je 169,70 ha.

Bohr

REKORDY

V tomto čísle Sem-Tamu startuje nová rubrika. V ní vám budeme představovat pozoruhodné, neuvěřitelné a fascinující rekordy a to z různých oblastí. Tentokrát to budou

REKORDY ZE SVĚTA ZVÍŘAT

Srdce **Plejtváka obrovského**, který váží více než 200 tun, váží 100 kg.

Blecha je neporazitelná ve skoku vysokém. Měří pouhých 1,5 mm a dokáže skočit do výše 20 cm, což je 130krát více, než kolik sama měří!

Vakomyš je zase rekordmanem ve skoku dalekém. Dokáže jedním skokem urazit vzdálenost 6 až 7 m, což je desetinásobek její velikosti a více než dvacetinásobek délky jejího ocásku.

Stříkoun lapavý (ryba) je šampion ve střelbě na cíl. Z tlamičky vystřelí proud vody, a dokáže tak chytit hmyz až na vzdálenost 1,5m.

Plejtvák obrovský

Stříkoun lapavý

Vlk je zvířecím maratoncem, protože když loví ve smečce, dokáže 20 minut udržet rychlost až 60 km/h.

Plachetník drží rychlostní rekord ve vodě. Dokáže vyvinout rychlost 109 km/h, což se rovná 100 metrům za 3,3 sekundy.

Plachetník

Sokol stěhovavý je nejrychlejší ve vzduchu a zároveň nejrychlejší vůbec.

Dokáže vyvinout maximální rychlost 180 až 200 km/h.

Slon africký, vážící 7 tun, je nejsilnější zvíře na Zemi. Dokáže utáhnout náklad vážící přes 1 tunu.

Již zmiňovaný **Plejtvak obrovský** je také největším živočichem. Dorůstá délky přes 30 metrů a může vážit až 200 tun (tolik by vážilo 30 slonů afrických.)

Bělozubka je nejmenší suchozemský savec. Měří asi 6 cm včetně ocásku a váží nanejvýš 2 gramy; je asi stejně velká jako nejmenší druh ptáka na světě, kolibřík, a je více než stamilionkrát menší než plejtvak obrovský.

bělozubka

Pavouk, který žije na ostrově Samoa, měří pouhého půl milimetru- je tedy menší než tečka za touto větou.

Želva sloní žije déle než 150 let.

Kukla Jepice může zůstat na leknínu či na hladině močálu i 2 až 3 roky. Když se z ní však nakonec vylíhne dospělý jedinec, přežije pouhou hodinu; jen tak tak, že stihne zamávat křídly!

Termité si stavějí největší hmyzí hnízda na světě- termitiště, která se podobají věžím, měří na výšku 10 až 12 metrů.

Pramen: Světové rekordy

Autor:Sova

Termit

DOTACE

V roce 2008 získalo Sdružení přátel Jaroslava Foglara dotaci na volnočasové aktivity dětí a mládeže. Oddílům a větším klubům doporučujeme seznámit se blíže s pravidly pro čerpání dotací, neboť mohou snadno získat nemalé prostředky pro zkvalitnění své činnosti.

V roce 2008 lze dotovat **akce pořádané SPJF**, což jsou akce splňující požadavky směrnice pro pořádání akcí. Dále musí jít o akce alespoň šesti osob, z nichž nejméně 60 % musí být mladších 26 let.

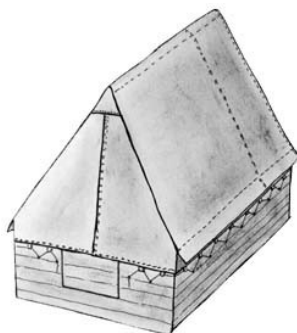
Stručně shrnujeme základní podmínky pro získání dotace na akci (pro přesné podmínky je nutno si přečíst směrnici):

- Maximální výše dotace je omezena částkou 50 Kč na osobu a den.
- Dotace smí činit nejvýše 70 % nákladů na akci.
- Akce musí být schválena Výkonným výborem SPJF (v praxi je za schválenou považována akce oznámená prostřednictvím serveru iklubovna a Výkonným výborem nezamítnutá).
- Alespoň 60 % účastníků akce musí být mladších 26 let.
- Minimální počet účastníků na akci je 6 osob.
- Do nákladů na akci lze zahrnout náklady na potraviny, cestovné, materiál a s akcí související služby, nelze proplácet investice (materiál dražší 5000 Kč), alkoholické nápoje apod.
- Pořadatel musí do měsíce od uskutečnění akce doručit svému stovkaři veškeré doklady o výdajích na akci, prezenční listinu a informaci o místě a čase konání akce, jakož i stručnou reportáž z akce (lze splnit vložení článku do časopisu eStopa).

Podrobnosti o dotacích na akce lze získat také emailové adrese spjf@spjf.cz.

Autor: Čáp

Tábory

DATA Z DĚJIN ČESKÝCH A SVĚTOVÝCH TÁBORŮ

1902 - koná se první tábor Woodcraft Indians E.T.Setona.

1907 - na ostrůvku Brownsea se od 1.8 od 8.00 koná první tábor R.Baden-Powella. Zahájil jej zatroubením na roh kudu, zahájil tak 1. skautský tábor v historii. Tábora se zúčastnilo 22 hochů, aby se naučili životu v přírodě.

1912 - o prázdninách vedl A.B.Svojsík pod hradem Lipnice ve Vorlovských lesích 1. český junácký tábor. Tábor měl 13 účastníků, z toho např. Jiřího Wolкера (básník) či Rudolfa Plajnera (RNDr.,poválečný náčelník Junáka). A.B.Svojsík vylíčil tento tábor v brožurce *Den v táboře Junáků*. Veškeré vybavení si chlapci vezli z Prahy na dvoukoláku - putovali čtyři dny (!). Ve Vorlovské myslivně je pamětní deska 1. českého jun. tábora

1915 - první tábor českých skautek u Živohoště

1925 - První tábor Jaroslava Foglara - Tábor v zátoce neznáma. Tábor se konal cca 0,5 km od Sluneční zátoky (u Ledče nad Sázavou) - naproti Ostrovskému mlýnu.

Něco o Březových lístcích.....

Nositelé Březových lístků jsou dobrovolným, neoficiálním a "volným" hnutím-společenstvím lidí, kteří vytvářejí dětem a mládeži podmínky, prostředí a programy pro hezké a prospěšné trávení jejich mimoškolního času - schůzkami, hrami, výpravami, tábory, kroužky dovednosti. Pracují pro ně a s nimi v **nejrůznějších zájmových organizacích** - ve skautských, turistických, pionýrských a mnoha dalších družinách, oddílech a skupinách organizací, sdružených v České radě dětí a mládeže, nebo často působících jinde (např. spontánní organizátoři dětských táborů či hasičského mládí). V nich plní "své" zákony, sliby a programy. Při tom vyznávají a svým svěřencům vštěpují a upevňují přesvědčení, že jedním z nejdůležitějších prvků života je pevné, chápavé a tolerantní přátelství. Na první straně propagačního letáčku Březový lístek je proto zdůrazněno: **"Nešťastný je ten, kdo nemá přítele"**. Propagátoři Březových lístků rozšiřují **přátelství rozrůzněných** přes pomyslné hranice působnosti jednotlivých společenství.

Nositelé Březových lístků chtějí podporovat vznikání a utváření přátelství dětí, mládeže i dospívajících a dospělých. Naši předchůdci již dávno zjistili, že síla přátelství je zvyšována uměním a možností vzájemně se hodnotit - vytýkat si nedostatky a oceňovat zásluhy. Nositelé Březových lístků (dále jen BL) jsou přesvědčeni, že vedle všedního poděkování či "poklepání na rameno" je mimořádně významné a podněcující i slavnostnější oceňování osobních příkladů. V různých organizacích k tomu slouží rozličné medaile, odznaky a vyznamenání. Jejich přiznávání má společný postup: jsou navrhována, schvalována a udělována směrem "shora dolů", se složitějším dodržováním pravomocí a s potřebou určitého času. V dobrovolném Hnutí BL je používán odlišný postup - ocenění výborné práce může podnítit i řadový člen určitého společenství, bez ohledu na svůj věk a funkci, i bez projednávání návrhu "nejvyšší složkou" organizace. A nejen to: může ve spolupráci s nositeli odznaku BL odznáčky i dalším přátelům udělovat. Často vnímáme, že dobrovolná práce pro děti a mládež je přehlížena. A že činnosti v dětských a mládežnických organizacích se často považují za "podivínské hraní si s děťátkami". I to jsou důvody, proč účastníci Hnutí BL nečekají na pochvaly "shora" a s rozvahou udělují svá ocenění "zdola". Propracovaný systém udělování BL při tom brání udělovatelské "samoobsluze", nekolektivním postupům a nezdůvodněnému dosahování vyšších stupňů BL. Nositelé odznáček BL se scházejí na Výměnách zkušeností a na svých poradách neaktivnějších nositelů BL, tzv. PONSech.

Hnutí Březový lístek nabízí předávání poznatků, nápadů i poučení z prací s dětmi a mládeží. Nabízí všem ojedinělou možnost oceňovat práci pro děti a mládež udělováním Březových lístků. Udělování má svá pravidla, počíná prvním stupněm (odznáčkem v zelené barvě) a končí stupněm dvanáctým - zlatým. Oceňování a podněcování nadšenců k "dobývání" vyššího stupně odznáčku účinně napomáhá dosahování lepších výsledků práce s dětmi a mládeží ve více společenstvích. To rozhodně není přehlédnutelný společenský cíl, není to málo. Co z toho plyne? Březový lístek si zaslouží intenzivní pozornost a využívání.

Pegas 9/4/2007

Pravidla udělování BL

- Na ocenění Březovým lístkem má právo **každý kdo dlouhodobě a nezištně pracuje ve prospěch dětí a mládeže.**
- Základním a nezastupitelným dokladem o ocenění je **udělovací list**, který by měl obsahovat barevný symbol BL (u jednobarevného symbolu BL číslo stupně), jméno, příjmení, případně přezdívku nositele BL, podpisy navrhovatele, ručitelů a dalších signatářů s vypsáním jejich podpisové hodnoty, a datum udělení. Měl by obsahovat i stručně vyjádřené důvody ocenění.
- **První tři podepsaní navrhovatelé jsou z nejlepších přátel navrhovaného** a ručí ostatním za to, že Březový lístek je udělen do správných rukou.
- **Udělení je platné, je-li podpořeno desetinásobnou silou podpisů na udělovacím dekretu.** Tedy na například na udělení třetího stupně BL je na dekret třeba nashromáždit podpisovou sílu nejméně 30.
- **Hodnota/síla podpisu udělovatele se rovná číslu nejvyššího stupně BL, který mu byl udělen** (například 3. stupeň má podpisovou hodnotu 3).
- **Vyšších stupňů může být udělena maximálně polovina ve srovnání s počtem nositelů nejbližších nižších stupňů.** Například žlutý Březový lístek může být udělen jen tam, kde už existují 2 tmavomodří, 4 světlemodří a 8 zelených nositelů... Tím se vytváří rostoucí pyramida.
- **Udělování BL začíná prvním stupněm a podle zásluh a vývoje oceňovaného pokračuje nejbližše vyšším stupněm.** "Přeskoky" prvního stupně BL jsou výjimečně tolerovány u osob, které přes svou dlouholetou kvalitní práci ve smyslu Hnutí BL neměly k němu přístup. V zásadě je však jakékoli přeskokování stupňů nežádoucí.
- **Věkové limity pro oceňování nejsou stanoveny.** Mezi udělením jednotlivých stupňů je nutné zachovávat časový odstup alespoň jednoho roku.
- **Na oděvu nebo stejnokroji se nosí viditelně jen nejvyšší dosažený stupeň BL.**
- **Každý nositel BL může navrhopvat, udělovat a podepisovat BL dalším osobám.**

Výročí čtenářských klubů

Je osmý květen roku 1937. Právě se do stánků dostává 36. číslo druhého ročníku Mladého Hlasatele.

Čtenáři hltají řádek za řádkem a dozvídají se:

Halo, halo! Zde vám přinášíme slíbenou novinku, totiž pokyny a pravidla pro zakládání KLUBŮ MLADÉHO HLASATELE.

Ani nelze věřit, že od té doby kluby, i když v trochu upravené formě, fungují dodnes.

Zdaleka sice nevzbuzují takový zájem jako tehdy, ale existují- Již přes sedmdesát let!

Ta revoluční myšlenka čtenářských klubů- ta nová idea- málokdo si tehdy, a i dnes, uvědomil jakou má hodnotu.

Sdružení přátel Jaroslava Foglara ví, jaký mají kluby význam, a proto se snaží je udržet při existenci-a daří se to.

A tak se letos 8.května uskutečnilo i výroční setkání u příležitosti tohoto výročí. Konalo se v „Zahradě Ginga.“

Doufáme, že kluby budou existovat ještě hodně dlouho a budou vyvíjet pestrou činnost.

Foto: www.bohousek.cz

Sova